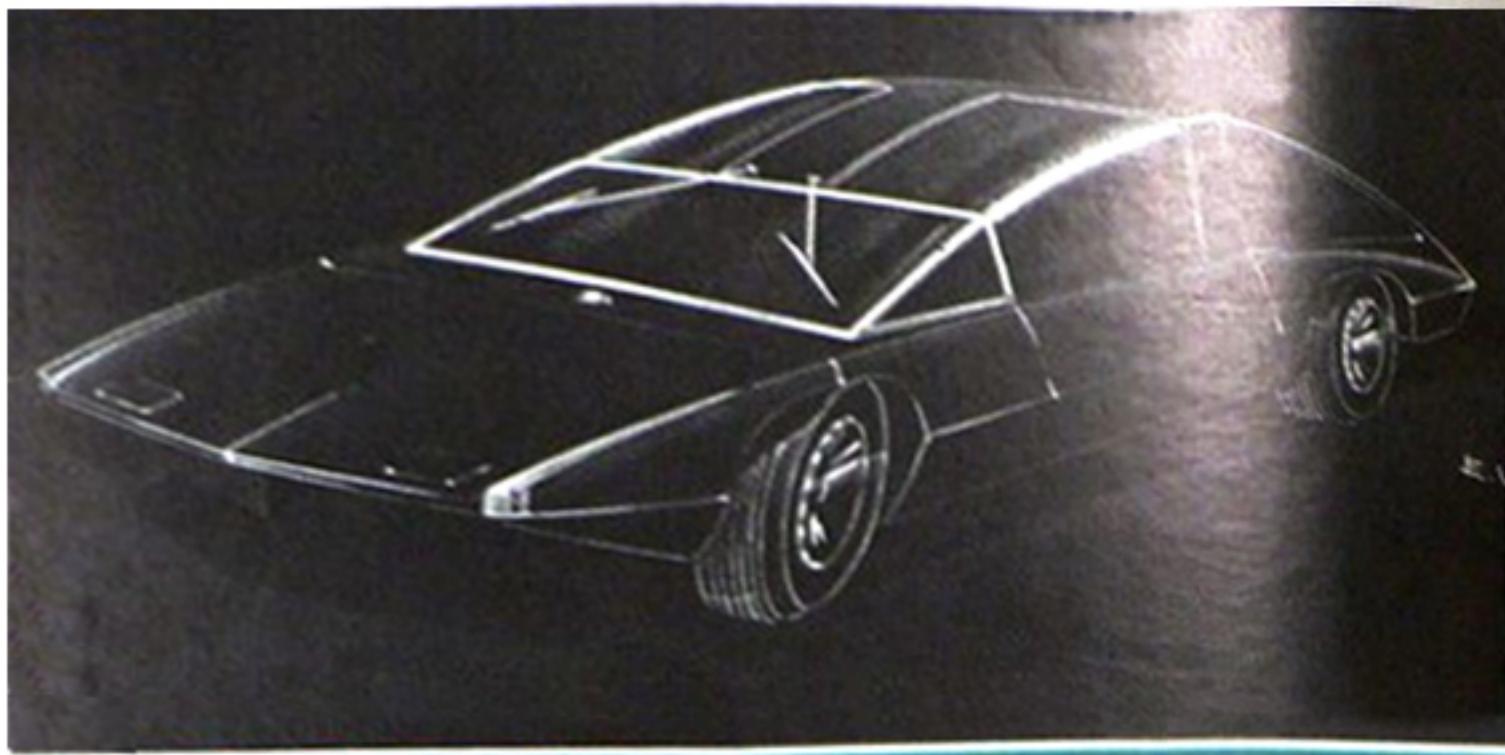

DE WARE GESCHIEDENIS VAN DAVID EN GOLIATH

De Urbanina Souvl. Hoe kan een soortgeweld van de vrees voor de toekomst maar... hoe kan dat?

„Kijk...”, gaat Ir. Martini verder. „we gaan nog veel meer doen dan dit 'stadswagentje', zoals u het noemt.” Hij haalt een aantal blauwdrukken uit een la te voorschijn. „Dit is het voorlopige model van een elektrisch aangedreven sportmodel...”, gaat hij trots verder. „Kijk maar... de snelheid kan hoger zijn dan 200 kilometer per uur en de batterijen zijn goed voor een afstand van ruim 389 kilometer... en als we, over een tijdje, zover zijn dat de productie werkelijk op gang komt, dan zal de capaciteit van de energiebron nog veel groter zijn...”

„En hoe zit het met de kilometerprijs van de Urbanina die nu in productie is?”

„Nog geen dertig cent per kilometer, alles inbegrepen en deze wagen is in het onderhoud met alle bijkomende kosten zo economisch, dat u de koopprijs er in twee jaren uithaalt!”

„De koopprijs?”

„Ja, want de Urbanina zal, als de massa-produktie eenmaal op gang is, in Italië ongeveer f 1200,— gaan kosten.”

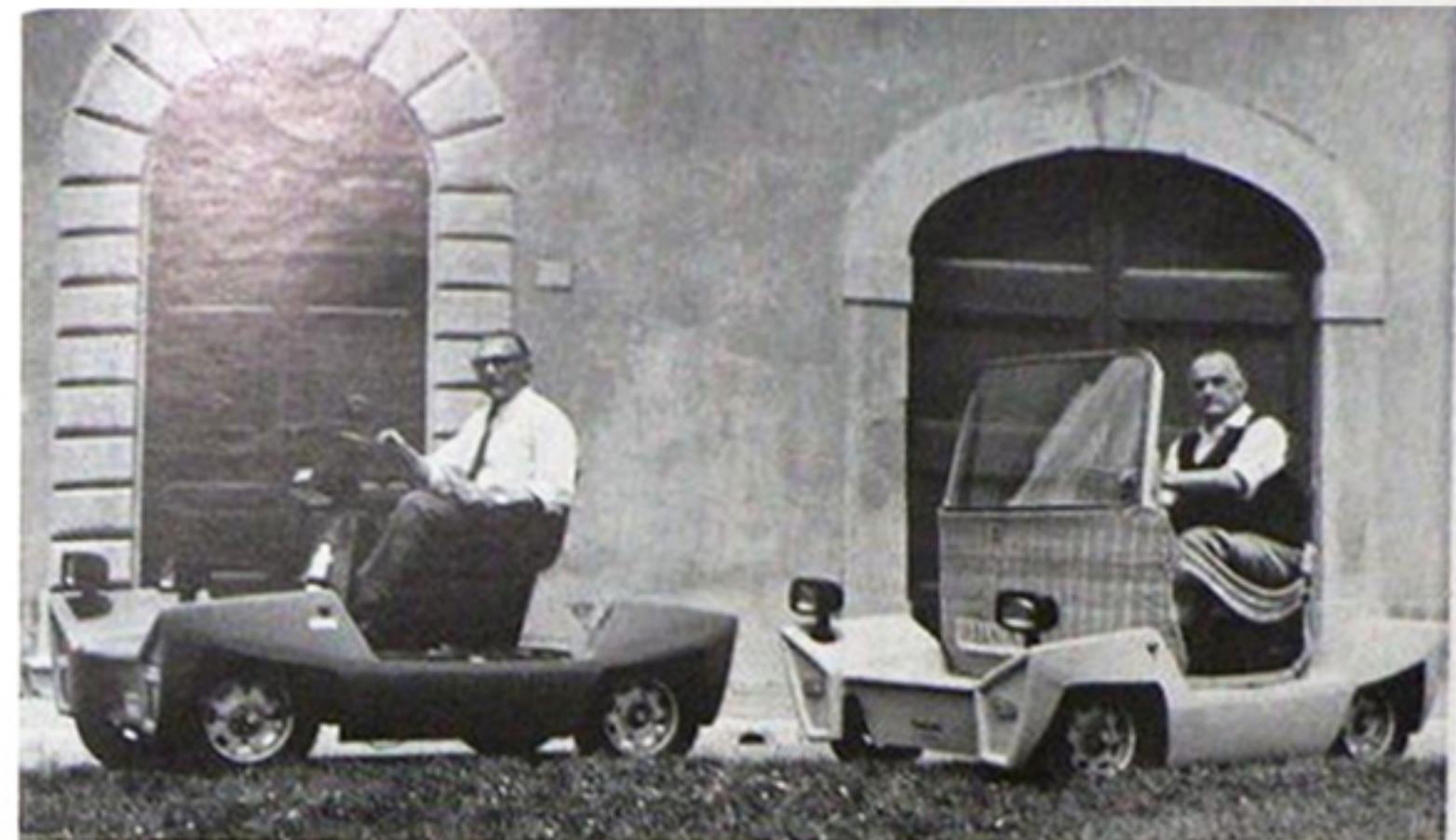
Even later sta ik weer buiten en ik bekijk nog eens met aandacht de fraaie „two-seater” Urbanina die, ter vergiling, naast een Fiat 500 staat opgesteld. Afgezien van het feit, dat dit het meest futuristische wagentje is dat ik tot nu toe heb gezien, komt het mij voor als een symbool van taale vechtlust en volharding en om dat te zien was ik eigenlijk naar Pisa gereisd.

Om te zien hoe het befaamde verhaal van David en Goliath opnieuw en in de twintigste eeuw gestalte heeft gekregen.

Het zal dan nu blijkbaar toch afgelopen zijn met de verstikkende roetwalm boven de steden, met de adem-

nood van de mensen die 's avonds met een beginnende gashoest de steden verlaten — of erger nog — erin moeten blijven, met het de stilte verscheurende lawaai, dat dag en nacht voortdreunt, met de felgekleurde ballonnenjes die door verkeersagenten na afloop van een slopende werkdag moeten worden opblazen om te zien, of ze niet teveel uitlaatgassen in hun llongen hebben. want.... want....

De echte elektrische auto heeft z'n intrede gedaan. Er is maar één nadeel: vroeger kon je in een auto die veel lawaai maakte nog wel 'ns iets doen dat een ander niet behoeft te horen en dat is dan nu ook afgelopen. Maar ik heb gehoord dat daarvoor ook een speciaal autootje in ontwikkeling is.... een auto met 'n lawaaimakertje op de achterbank.

► De twee David-tovenaars die een droom tot Goliath maakten: Narciso Christiani open en bloot en de markies met de lange naarm achter het veilige nietscherms.

► De assemblagelinie in Poggio Adorno, waar massieve autowielden met magere draaidjes aan 't draaien werden gebracht. Het komt allemaal uit de kleine toverdozen die op de grond staan.

► De „two-seater” Urbanina voor een zachte lift voorwaarts in een lawaaiige stad, die binnenkort weer rustig zal zijn.

